

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Vil mig ulychen da

Citation: Bording, Anders: "Vil mig ulychen da", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 278.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid123523/facsimile.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

[51] [Daphnis beklager sin Lengsel og Skilsmis
fra sin Kieriste Hyrdinde.]
304r Siunges som Zerbricht o traurigs hertz.
oder Die Sorge dieser welt ist mir benommen etc.

1.
Vil mig ulychen da
Slet ofverile
Ach ædle *Sylvia*
de lange mile
Som mig o væ saa langt fra dig afskille
Oc jeg med lengsel maa
Saa lenge vandre paa
Ej endis vill[e].

2.
Ach, ach hvor jammerlig
Jeg arme slider
J lengsel uden dig
Min ungdoms tider
Min siel oc Aand som er med *Amors* belte
Til dig saa fast indknyt
Forsager oc maa skyt
J sorgen smelte.

[304v] 3.
Jeg siger i min hu,
vel mangen sinde
Ach at jeg kunde nu
Den kunst paalinde
Som *Dædalus* oc sielf mig vinger giøre
der kunde [mig] paa stand
hen over salten vand
Til hende føre.

4.
Men nei *Sylvander* nei
Din *Elschous* heede
Snart maatte paa den vei
Slet voxet breede
At du som *Jearus* derofter kunde
Ei andet faa til graf
End vilden Strand oc haf
Oc gaae til grunde.

5.
Jeg dog ei fryceter mig
Mit lif at spilde
Jeg tusind gang for dig
O *Skionne* vilde
Mig sielf i dødsens strid frivillig gifve
Men hvor var siden den
der skulle mig igien
Saa trofast blifve.

6.
Ach at du vidste ret
hvor mangen sinde
Jeg modelig har gret
ved disse linde
Som jeg seerdelis her har mig indhegnet
Paa huilche jeg ocsaa
Min lengsel at forstaa
Dit navn har tegnet.

<p>7. Dit søde navn jeg vil Saa dybt indskiære Men dyber i min siel Jeg det vil bære Naar disse træer for tid oc alder vige Oc falder alle ned Mand af min trofasthed Endda skal sige.</p> <p>8. I klare floder i Som daglig vige Til hafved her forbi best kunde sige hvor tiit min øien[s] veld maa sig udtømme hvor ofverflødelig Min graad oc blander sig Blant eders strømme.</p> <p>9. I min ælendighed Mig det opholder At jeg forsichret veed da det ei volder</p>	<p>Min egen skabnings mact mig io forbyder Til dig at komme diid, Dig sielf den lange tid Oc hart forbyder.</p> <p>10. Saa vrede skebne saa kand du mig hindre Oc mig min ynsk afslaa. Jeg ei dismindre Med min forgredte røst oc svage Tunge Vor høie kierlighed Som bliver ævig ved Vil her besiunge.</p> <p>11. [305v] Jeg vil da haabis til det snart faar ende Naar Sig ulycken vil Fra os omvende. Oc os i gledsens hafn engang indsette Jmidlertid far vel Jeg dig o fromme siel Ei vil forgiette.</p> <p style="text-align: center;"><i>Finis</i></p>
--	--